

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gid. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v škofijsk.
poslopju (Bischofhof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Kako so Rusi mir sklenoli z Turkom.

Čestiti bralec „Slov. Gospodarja“ se še gotovo spominjajo, kako so lani naši nemškutarski in magjarski turkoljubi prerokovali, da bo turški sultan ruskega carja premagal in vse Ruse v Donavu potopil, kolikor jih ne bo sam z mečem pohrustal. Sedaj so na sramoto postavljeni. Slavni ruski junaki so zmagali povsod in 2 uri blizu do Carigrada, glavnega turškega mesta, prodrli po 9mesečnem strahovitem klanju. Sedaj je turški sultan videl, da mu je vse upiranje zapstoj. Prosil je miru in 3. marca 1878. so njegovi poslanci vse podpisali, kar so ruski pooblastenci tirjali. Mir je sklenjen. Pogodbe tega miru niso vse natančno znane. Vendar toliko vemo, da se strašna vojska ni popolnem tako skončala, kako smo Slovani želeli. Kristijani niso vsi mohamedanskega jarma rešeni in nekaj dežel še le ostane turškemu sultanu v Evropi. Rusi so v to privolili bržčas zavolj Angležev, ki so popolnemu uničenju evropske Turčije nasprotni. Morebiti so ruski državniki tudi ozir vzeli na šopirajoče se Grke, kateri se sicer niso hotli vojskovati zoper Turka, sedaj bi pa vendar radi precej in jako imenitnih turških dežel imeli in Slovane od Carigrada, Soluna in sploh od Egejskega morja zavrno. Vsem tem zahtevam so modri Rusi sklenoli nasproti postaviti raztrgano in na smrt ranjeno Turčijo, neodviso in povečano Rumunijo, Srbijo, Črnogoro in pa kot silno zagovzdno sredi balkanskega polotoka — mogočno slovansko Bolgarijo. Turški sultan je v to prisiljen bil privoliti in tako se je sklenol mir. Nova Bolgarija obsega vse pokrajine, kder prebiva bolgarski narod, od Donava do Egejskega morja in od Drin-planine v Albaniji do Črnega morja. Mesta in trdnjave Vidin, Ruščuk, Silistrija, Šumla, Varna, Sofija, Filipopel, Monastir in Kavala pridejo Bolgarom v oblast. Okoli 3500 □milj bo nova slovanska in krščanska država velika. V njej bo 6 milijonov Slovanov, ki je 500 let pod strašnim turškim jarmom vzdihovalo, uživalo novo, zlato svobodo pod lastnim, izvoljenim

knezem ali vladarjem. Dve leti ostanejo ruski vojaki, kakih 50.000 mož, za stražo in obrambo v njej ter bodo v tem času novo, domačo bolgarsko vojno izurili, da se bo mlada država zamogla potem sama braniti. Ni dvomiti, da bodo marljivi Bolgari brž se ukrepili tako, da bodo naposled sami Turka iz Adrijanopelna, Soluna in Carigrada z Grki vred pognali. Dobrudžo dobijo Rumuni. Kos stare Srbije pripade Srbom in Črnogorci raztegnejo svoje meje do morja. Uboga Hercegovina in tužna Bosnija pa še ni rešena turškega jarma in ostanete ti dve slovanski deželi z Macedonijo, Albanijo, Epirom in Tesalijo vred pod Turkom — in to je, kar nam brani, da sklenjenega miru nismo popolnem veseli. Da temu požrtvovalni Rusi niso krivi to vé ves svet, vemo pa tudi, da se turkoljubi z tem edinim še tolažijo. Veseli jih, da še nekaj Slovanov vendar ječi pod muselman-skimi kremplji in dobro jim ugaja, da še turški sultan v Carigradu stoluje, nad cerkvijo sv. Sofije mohamedanski polumesec namesto sv. križa blišči in Turkom v Evropi ostane kakih 3200 □milj zemlje in 4 milijoni ljudi. V Aziji morajo pa Turki vsled sklenjenega miru Rusom prepustiti večji kos Armenije. Razun teh zgub na deželah morajo še plačati 400 milijonov rubljev bojne odškodnine t. j. 600 milijonov goldinarjev. To so poglavitne pogodbe miru, brž čas jih je pa še več tajnih, ki se bodo še le poznej izvedele. Čeravno se vse naše želje niso izpolnile, smemo Slovani vendar z vspehom sploh zadovoljni biti. Dokončana je namreč na čast slovanskemu imenu ena izmed najsilniših vojsk, oslobojen je veliki slovanski narod bolgarski, potrta je turška sila tako, da bodo tudi še njej povrženi kristijani otesli mohamedanski jarem, zaničevani, malo čislani Slovani se pa slavno prodrli do veljave na balkanskem velikem polotoku. Kmalu bo vsa Evropa strmé priznavala, da je njena dobra polovica — slovanska. Naši nemčurji rado pravijo, da z slovanščino človek nikam ne pride ter dajejo svojim otrokom francoske in angleške besede v glave phati, slovenščeno pa zaničujejo. No, sedaj se bodo kmalu

prepričali, kako abotni da so, in bodo debelo gledali, ko bodo zapazili od Celovca in Maribora tje doli do Skadarja, Soluna, Adrijanopelna in Carigrada vse — slovansko! Sploh vspehi ravno skončane turško-ruske vojske so za slovanske narode in za bodočnost južno-izhodne Evrope neizmerno važni, imenitni in odločilni. Potoki krvi niso bili zapstojni prelititi. Sveti križ, krščanska omika in človešnost se dviga nad grobom 300.000 ubitih turških divjakov. Zato mora vsak pošten Slovan, vsak pameten kristijan, vsak blagodušen človek sedaj na koncu strahovitega boja hvaležen reči: Hvala bodi Bogu za sijajno zmago čez turške krvoločnike, večna slava slovanskim junakom!

Smrt cesarjevega očeta, nadvojvode Franc-Karola.

(Dopis iz Dunaja.)

Velika nesreča je zadela našo cesarsko rodino. Častitljivi oče svitlega cesarja, velikodušni nadvojvoda Franc-Karol, starosta cesarske familije, je po kratkej bolezni dne 8. marca okoli 12. ure umrl, imajoč 75 let in 3 mesece. Še pred 8. dnevi se je zdrav pa vesel sprehajal po „prater-ju“ ter je kakor vselej prav prijazno ozdravljajal na desno in na levo. V soboto 2. marca je prvokrat čutil neko slabost, vendar je še bil v nedeljo po svojej stari lepi navadi v dvorni kapeli pri predpoldanski in popoldanski službi božji. Le jezuitske cerkve ni mogel več obiskati; zato pa je dal oo. jezuitom naznaniti, da ga žalosti, ker mu ni moči v pustnih dneh k njim prihajati in tam pred izpostavljenim sv. Rešnjim telesom moliti. V torek mu je prihajalo vedno huje; a na pepelnico ni zabil svojega duhovnika opomniti, naj mu potrosi čelo z blagoslovljenim pepelom v spomin, da se je pričel resni postni čas. Nadjal se še pač ni, da bode pri njem tako naglo uresničen izrek: „prah si bil in v prah se povrneš“. V četrtek, ob katerem dnevu se začnejo pri oo. jezuitih postne predge, poslal je znovič glas, „da pozdravlja Maksa pl. Klinkowström-a, kterega je toliko let z takim veseljem poslušal, da ga pa menda odslej na tem svetu ne bode več ne videl ne slišal“. In tako je bilo. Na večer zdravniki naravnost povedó bližnjaj okolici, da je njihova umetnost pri kraju. In sedaj se je skrbelo, da prejme visoki bolenik sv. zakramente. Pobožni nadvojvoda je želel, da se mu drugi dan pri sv. meši podeli sv. obhajilo. V petek okoli 10. ure je služil dvorni župnik v bolenikovem stanovanju sv. mešo, pri kterej je nadvojvoda prav pobožno prejel poslednjo popotnico. Prizor je bil sila genljiv. Okoli smrtne postelje so stali svitli cesar, cesarica, in še 2 jihova brata, vsi 3 sinovi. Umirajoči oče se je zahvaljeval duhovniku in okolo stoječim za vse dobrote in ljubezen, ktero so mu tako obilno skazovali. Sedaj mu naglo začne sapa zastajati. V kapeli se izpostavi sv. Rešnje Telo, ali že čez

pol ure se zopet shrani, ker je med tem blagi nadvojvoda izdehnil svojo dušo. Visoki gospod je bil zvesti sin matere katoliške Cerkve. Vsako leto je potoval k Materi božji v Marijino Celje in tamkaj se v zakladnici romarjem pokazujejo marsikteri dragoceni darovi, ktere je dobrotni nadvojvoda Marijinej cerkvi dal. V občé se priznavajo jegove krščanske čednosti, kakor so bile: resnična pobožnost, spodbudljiva ponižnost, blagodejna uljudnost, izvanredna dobrotljivost, ktera poslednja prav za prav kaže, kako dobra duša je bil ranjki. Reveži so ž njim mnogo, mnogo zgubili. Javnega delovanja se ni vdeleževal, a uplival je blagotvorno na vse svoje.

V soboto je bilo truplo balzamirano, ter ostane čez nedeljo v dvornih prostorih, kder počiva na krasno okinčanem odru. Na steni za zglavjem visi velika podoba Križanega, njej na desni in levi druge lepe svete podobe, kakor Jezus na oljski gori, obličje z trnjem venčanega Zveličarja. Marijino vnebovzetje itd. Okoli odra gori na srebrnih svečnikih 16 sveč. Pri znožju leže iz frišnih lepo dišečih cvetlic spleteni venci. Noč in dan opravljajo duhovniki pri odru molitve. V pondeljek se prenese truplo v dvorno kapelo, kjer se bodo od 8—12stih vsake pol ure na enkrat tri sv. meše služile. V torek se bode vršil pogreb. Telo bo počivalo v cesarski raki pri oo. kapucinih. Rajni nadvojvoda je bil 3. sin cesarja Franca in bi imel po odstopu Ferdinanda I. leta 1848. postati cesar, a miroljubni mož cesarske krone ni hotel prejeti in jo je pustil svojemu prvemu sinu, sedanjemu cesarju Francu Jožefu I. J. Napotnik.

Gospodarske stvari.

Šoštanjsko pomočno društvo.

(Nasvet in vabilo.)

Marsikdo pride sedanji čas v denarne zadrege. Toda denar je predrag, obresti ali činži neznosljivo veliki in naposled za dolžnika pogubni. Da bi se vsakemu, ki je v taki sili, zamoglo pomagati z posojili za najboljši kup in da bi se ob enem budila štedljivost, združilo se je nekaj mož v Šoštanju v ta namen, da bi ustanovili „Pomočno društvo“ — Aushilfsverein. — Glavni namen društvu bi bil ta, da bi društveniki z majhnimi rednimi doneski drug drugega podpirali z posojili na najcenejši način. Vsak društvenik bi vsak teden na delež vplačeval po 50 kr. v društveno denarnico; za to bi dobil prva 3 leta na vsak delež pravico do posojila 100 fl. poznej 250 fl. Če vzame 2 ali več deležev, mora tudi 2krat ali večkrat po 50 kr. vplačati, ima pa tudi 2krat ali večkrat toliko kredita pri društvu; n. pr. kdor vzame 10 deležev, plača na teden 5 fl. uživa pa prva 3 leta za 1000 fl. in poznej za 2500 fl. kredita. Vloženi denar bi za vložnika ne ležal brez koristi, ampak ž njim

bi se ravnalo, kakor z vlogami pri hranilnicah; računilo bi se njim počenši od 1. dne prihodnjega meseca 6 % obresti. Društvenikom bi se denarji izposojevali po kolikor le mogoče nizkih činžih, ker bi ne iskalo društvo nobenega posebnega dobička. Zahtevalo bi se le najpotrebniše za dačo in za društvene stroške. Od drugih hranilnic bi se ne jemali denarji na posodo za društvene namene, ampak iz svojih lastnih moči bi društvo skušalo svojim društvenikom pomagati. Izposojevanje od hranilnic je predrago. Vendar ako hočemo tako pomočno društvo res na noge spraviti, treba je, da veliko število društvenikov pristopi, ki vzamejo najmanj 500 deležev tako, da tedenske vloge znašajo 250 fl., kar daje na leto 13.000 fl. Ako je pa 1000 društvenikom, tedaj dobi društvo že prvo leto 26.000 fl. na razpolago in zamore z to lepo svoto društvenikom na pomoč prihiteti z posojili proti mogoče majhnim obrestim. Taka pomočna društva se ustanovijo na več let in se potem vse enako po deležih razdeli. Sedaj deluje več takih pomočnih društev prav uspešno med rokodelci posebno po večjih mestih. L. 1872. so n. pr. v Varaždinu ustanovili tako „Podporno društvo“ na 8 let, ki je tako srečno delovalo, da je že l. 1875 imelo 2422 deležev in nad 265.272 fl. na razpolaganje, sedaj pa nad $\frac{1}{2}$ milijona. Koristnost takega društva je očitna in torej so nekateri domoljubi v Šoštanju sklenili pozvati prebivalce iz Šoštanja, Velenja, Mozirja, Slov. Gradca in iz dotičnih okolice, kakor tudi druge prebivalce, kateri bi se za to reč zanimali, na pogovor v nedeljo 17. marca popoldne ob 3. uri in sicer v gostilnico g. M. Goloba. Takrat se bomo zmenili med seboj, ali je mogoče in ali nas je volja tako pomočno ali podporno društvo ustanoviti; izvolil se bo tudi, če se ustanovitev sklene, potrebni odbor, ki bo celo reč v roke vzel.

Udeležimo se tega zbora v mogoče obilnem številu! Poskusimo si v teh slabih časih pomagati združenimi močmi in tudi Bog nam bo pomagal!

Več rodoljubov.

Priporočanja vredna semena.

Včasih je neobhodno treba, da gospodar z semenom menja. Sicer je sedaj že mnogo štacun, ki nova semena ljudem priporočujejo, tudi imamo, n. pr. v Gradcu, posebne zavode ali štacije, ki se z prodajo raznih semen pečajo. Toda pogosto kmet za imena dobrih novih semen ne vé in si ga torej ne more priskrbeti. Hočemo tedaj po novini „Praktischer Landwirth“ tukaj par nasvetov priobčiti. Navedena semena se dobijo pri g. Berdajsu, trgovcu v Mariboru, in pri semenski štaciji v Gradcu, katerej se naslov napiše: „Gräflich H. Attems'sche Samencultur-Station in St. Peter bei Graz.“

Imenovani list nasvetuje: jaro pšenico gališko (Galizischer Sommerkolbenweizen), ki daje lepo zrno in slamo (te sorte ni dobiti v Gradcu). Jara rž moravska ali česka (Böhmischer Gebirgs-Sommerroggen), ki tudi v hladnih in visokih hribih

in v menj dobri zemlji še vendarle dobro stori in obilo zrnja obrodi. Jaro pšenico in rž kaže posebno tam sejati, kder so zimino mrazovi ali miši jako poškodile. V Gradcu velja tega semena 50 kilo 12 fl. 50 kr., 5 kilo pa 1 fl. 80 kr. Izmed ječmenovih sort močno hvalijo šotlandski hribovski ječmen (schottische Hochlandgerste), ki je proti vremenskim nezgodam jako neobčuten in vrlo dobro obrodi. Obraste močno in se zamore tudi pozneje sejati. Zlati ječmen (Goldene Melongerste) sodi za slaba zemljišča. Halletov ječmen (Hallets-Pedigree v Gradcu 50 kilo velja 15 fl. 5 kilo 2 fl. 25 kr.) je sila lep in stori dobro tudi v slabi zemlji. Pajev ječmen je tudi izvrsten, v Gradcu Payes-Prolificgerste 50 kilo 15 fl. 5 kilo 2 fl. 25 kr. Ševalijerski ječmen daje težko zrno, bogato obrodi in se torej po pravici hvali. (V Gradcu Chevalier-Gerste 50 kilo 7 fl., 5 kilo 1 fl.) Oves (zob) se je posebno obnesel orjaški oves iz Ligove (Riesenhafer von Ligovo 50 kilo 13 fl. 5 kilo 3 fl.); mnogi gospodarji so zadnji 2 leti pri tej sorti dobili po 24—28krat seme povrnjeno. Miltonov oves sodi posebno za mrzle visoke lege, slama je po $1\frac{1}{2}$ metra dolga, zrno težko, včasih tehta hektoliter do 75 kilo. (Amerikanischer Miltonhafer 50 kilo 15 fl. 5 kilo 2 fl. 25 kr. Kuruze ali turšice je tudi že več sort razne vrednosti. Nekeje sorti pravijo: kvarenten (Quarantaine); zrno je drobno, žolto, zori in stori tudi v bolj hladnih hribovitih legah, vendar zdatna ta sorta ni. Činkvantino, jako rano zori in dobro obrodi. (V Gradcu Činkvantino velja 50 kilo 8 fl., $\frac{1}{2}$ kilo 12 kr.) Pignoleto tudi rano dozori in zdatno obrodi. Ti dve sorti so zadnji čas začeli močno saditi na Ogerskem, Hrvatskem in južnem Štajerskem, ter ste poprejšnjo kuruzo skoro povsod izpodrinole. Ameriška orjaška kuruzna vzraste po 3—5 metrov na visoko; ameriški konjski zob stori le v toplih legah in redko sejan ter daje v takih razmerah veliko slame in zrnja; vendar sodi najbolj za pridelovanje zelene krme, katera je obilna in dobra. (V Gradcu Amerikanischer Pferde-zahn velja 50 kilo 20 fl. $\frac{1}{2}$ kilo 25 kr.). Izmed grahovitih sort močno hvalijo angleško Viktorijo (Victoria-Erbse 5 kilo 1 fl. 80 kr. $\frac{1}{2}$ kilo 20 kr.) Izvrsten je Guttengerjev grah, najbolj rano dozori in se gorko priporoča za zeleno krmo (Guttenger Mai-Erbse 5 kilo 2 fl. $\frac{1}{2}$ kilo 25 kr.) Angleški Marrovi grah potrebuje več prostora, daje pa veliko gotovega in za krmo najizvrstnejšega pridelka (Marrovs Kaiser der Markersben 5 kilo 5 fl. 50 kr., $\frac{1}{2}$ kilo 60 kr.) Pariški zlati grah jako rad rodi in daje ljudem dobro hrano (Golderbse 5 kilo 3 fl. 50 kr. $\frac{1}{2}$ kilo 20 kr.) Izvrstno krmo daje tudi veliki Erfurtski bob, pa tudi ljudem služi kot krepka hrana (Grosse Erfurtsbohne 5 kilo 2 fl. 50 kr. $\frac{1}{2}$ kilo 30 kr.). Vse priporočbe vredno je orjaško korenje ali merkevca za pridelovanje izvrstne klaje. Če je zemlja krepka in globoko vzhajljana, postane imenovana merkevca v njej po 4—5 kilo težka (Riesenmöhre, lange, weisse $\frac{1}{2}$ kilo 75 kr.)

Kdor zamore in hoče, naj poskusi eno ali drugo izmed nasvelovanih reči!

Nova rujavina, se je zadnji čas močno začela za nove vinogradne nasade priporočati. Nemci njej pravijo Steinschiller, Hrvatje pa: rusa ružica. Vinorejska šola pri Mariboru je to posebno sorto dobila iz Oggerskega l. 1874. kot enoletne sadike — Wurzelreben. — Zasadilo se je s to novo rujavino 6¹/₂ ara (181 □°) in je dala lani v četrtem letu 4 hektolitrov (7 veder) mošta. Potem takem bi moral hektar dati 61 hektolitrov, 1 joha vinograda pa 61 veder, t. j. 6 štrtinjakov ali 12 dobrih polovnjakov. Gotovo lep pridelek! Sploh tej sorti se mora priznavati velika rodovitnost. Vino sicer ni posebno močno, vendar se sme tudi v slabih letinah prištevati prav porabnim, prijetnim namiznim vinom in kar ni mala reč: veliko se ga pridela. Proti spomladanskim mrazovom se je pokazala jako neobčutna, v cvetenju močno trpežna, zori ne prerano pa ne prepozno in grozdje celó nič ne gnije. Lani, ko je meseca septembra toliko deževalo, je ta sorta med vsemi imela najbolj zdravo grozdje.

Sejmovi na Štajerskem. 17. marca Podčetrtek, Lemberg, Cmurek, Ročica, Trbovlje; 18. marca na Ptujski gori, Videm; 19. marca sv. Barbara v Halozah, Svičina; 20. marca št. II v Slov. goricah, Studenci, Zibika; 21. marca sv. Jedrt pri Laškem, Žigerski vrh.

Sejmovi na Koroškem. 26. marca Grebinje, Ukve, Zgornja Bela; 27. marca Velikovec; 29. marca zgornji Drauberg.

Dopisi.

Iz Celja. (Čebelarsko društvo). L. 1876. se je po prizadevanju učiteljev na mestni fantovski šoli, gg.: Kresnika in Weissa, vstanovilo v našem mestu čebelarsko društvo, ktereга hvalevredni namen je ta, da si prizadeva veselje za čebelorejo med našim ljudstvom vnemati. Sedaj nam je na Štajerskem znanih sledečih 6 čebel. društev: V Radgoni (narstarejše), v Celju, Admontu, Mariboru, Gleisdorfu in v Lipnici (najmlajše). Vsa ta društva so med seboj v zavezi in se vsako leto eno izmed njih v poglavitno društvo (sedež vseh podružnic) izvoli. Letos je sedež vseh podružnic v Admontu. Celjska podružnica šteje zdaj 120 udov, vse podružnice na Štajerskem skupaj okoli 600 udov. Naše celjsko društvo ima pod miklavškim hribom svoj društveni čebelnjak; panji so narejeni po Dzierzdonovi sistemi. Ti panjevi so velike praktične vrednosti, kakor je to pravim čebelorejcem dobro znano. Kdor ima čebele v takem panju, lahko ob pravem času vsako bolezen čebelic spozna, lahko umetne roje napravi, matice goji, iz satovja prav lahko z medmetalnico (Honigschleuder-Maschine) med izpravlja; satovje

se pri tem nič ne pokvari, temveč se še prav lahko v novi (Dzierzonovi) panj nastavi, da čebelicam ni treba še le novega satovja delovati. ampak, kar v nastavljenem satovju med prinašajo. Tu je treba pomisliti, da po navadnem preračunanju čebelic 15 funtov strdi potrebujejo, prej ko en funt satovja naredijo, da je po tem takem za pozne roje jako nevarno, jih v prazne panjeve spravljati, ker kmalu paša neha in nimaje več živeža. Po Dzierzdonovi sistemi se napravi eden in tisti panj lahko večji ali manjši, kakor se potrebuje; pomisliti je le treba, da je nevarno v navadni veliki panj mali roj spravljati, ker v njem čebelic tako rekoč obupajo in navadno tudi iz njega pobegnejo. Še ta dobiček imamo od teh panjev, da se v njih prav lahko slabi roji združijo v eden močni roj.

O čebeloreji se je že mnogo pisarilo; toda kaj pomaga mrtva črka sama? Zato je tudi naše društvo že v tem kratkem času svojega obstanka si prizadevalo: praktično vrednost novih iznajdeb v čebelorejstvu ljudem očitno razkazovati in so se v ta namen pretečenega leta napravili društveni shodi v Št. Jurju, v Galiciji in v naši okolici; tudi so se v ta namen panjevi po Dzir. sistemi darovali šolam v Galiciji, v Št. Pavlu in na Teharjih. Letos ima društvo zopet 5 panjev za razdelitev pripravljenih ter namerava če mu bode le mogoče napraviti društvene shode v Šmartnu v Rožni dolini, v Galiciji, v Mozirju, v št. Pavlu in v Št. Jurju. (Majhni panj po tej osnovi velja 2 gold.) K sklepu naj še omenim, da je 27. febr. t. l. napravilo društvo velik družbeni shod v gostilni sobani pri Belem volu (Weisser Ochs), kjer so bili razstavljeni mnogovrstni pridelki iz voska in medu. Tu si videl med v pogačah in v hlapnih steklenicah različno medeno pekarijo, medene torte in potice; prelepe voščene zvitke in sveče, kakor tudi krasno voščeno cvetlico; natakalo se je tudi medeno vino. G. M. Kresnik, društveni čebelarski učitelj, je natančno razlagal, kako se vse te in še mnogovrstne druge reči iz satovja in strdi pridelujejo. Naj še pristavim, da se v Gradcu 1 kilo medu v enoletnem satovju prodaja po 1 glđ. očiščenega medu pa velja 1 kilo 80 kr. Vsak prijatelj našega ljudstva želi gotovo temu društvu dobrega vspeha. Da bi se pa ta uspeh dosegel pri našem slovenskem ljudstvu, bo treba poročila o društvenem delovanju itd. tudi v našem jeziku priobčevati; ali še boljše bi bilo, če slavni društ. odbor vsa poročila v našem, povsodi po Spodnjem Štajerskem razširjenem in toliko priljubljenem „Slov. Gospodarju“ priobčuje, kateri jih bode tudi gotovo radovoljno sprejemal v svoj list.*)

Od Mure. („Piteldoh тарија“). Te dni dobil sem od prijatelja kujžico na posodo, v koji so pretiskani oni članki, ki jih je g. prof. Žitek pod naslovom: „O zavarovanju proti ognju“ v

*) Z velikim veseljem, kakor sploh vse kar zamore duševni in gmotni blagor našega ubogega slovenskega ljudstva pospeševati. Ured.

„Slov. Gosp.“ razglasil. Izkretno hvaležni smo mu zato, kajti zdaj očitno vidimo, z kakimi neresnicami nas orehovski „pauri“ krmijo, samo da bi nas v svoje mreže vlovili. Iz tega spisa osvedočili smo se, da premlja pri gračkej zavarovalnici ni ravno previsoka, namreč eno za drugo le samo 67 kraje. od sto gold. in da gračka zavarovalnica škodo vestno in hitro poravnava. K čemu tedaj posebno zavarovalnico? Morebiti zato, ker bi neki „pauernferajnarji“ radi „gratali“ kaki „kasaferboltarji?“ Prav ima tudi g. prof. govorec o „tringletih“. Samo škoda, da ni malo obširneje te reči razložil. Jaz poznam eno človeče, ki za dober „tringlet“ vse rado stori, samo z delom rok žuliti, to si neče nikakor. Najraje vkarja se z notarskoj in odvetniškoj mešetarijo; zato ga njegovi okoličani za „piteldohtarja“ ali „babjega dohtarja“ imajo. Če „babji dohtar“ zve, da je n. pr. kak želar v kakej krčmi že precej par goldinarjev dolžen, poda se, se ve da le „mimogrede“, k dolžniku, počne ž njim kak razgovor o slabem „cajti“ in reče pri tem opet mimogrede: Hudobni jeziki pravijo, kà si ti prè pri Tomažu toliko in toliko zapil in zato bo te zdaj v kratkem tožil. Ali nič se ne boj, „jaz ti dam en dober rat“. Pojdi ti v petek z menoj v mesto pa va dala želarijo na ženo prepisati, te se naj ta „dolzbriše“, vsaj ti je tak „toplš gorpisal“. Onemu se ta lep nauk dopade in „piteldohtar“ dobi svoj „tringlet“. Ali včasih pa se „babji dohtar“ le tudi po redu okreše. Tako se je n. pr. lani podal k enemu svojih sosedov in mu rekel: „Pjè B.! nekaj ti imam povedati, kà boš se enkrat popolnoma prepričal, kak so vsi tisti nori, kateri mesto kakih nemških „cajting“ raji mariborskega „Gospodarja“ berejo. Ti si tudi taki Šümen, zato pa nanjè neves, „kak tebi za ena velka sreča naprej stoji“. Le poslušaj kak moja „cajtinga“ piše: Onokrat umrl je v Ameriki nek mož, ki je tukaj nekde pri nas bil rojen in se ravno tako pisal ko ti. No, le sam pogledni, kà to stoji tvoja „cuna“ in se osvedoči, da je ti moral biti tvoj stric, za kterega še dozday nanjè čul nisi. Le dalje poslušaj, zdaj te pride „hauptsob“. Ta mož imel je na drevenke zlatov, koji se vsako uro lahko vzdignejo, samo se mora prej iz krstnih knjig dokazati, kà je bogata parares v našem kraju bil rojen. To pa bom že jaz mesto te „vüspela“ samo daj mi za zdaj Ja moj dragi! toliko „foršüsa“ ti na to ne morem dati, odgovori mu stričnik, ali kedar mi ime zlate spraviš, ki si njih iz Amerike zavohal, dobiš njih polovico za „tringlet“. Poln veselja, kako bo se v kratkem s štirimi vozil in z ameriškimi zlati cingetal, odide „piteldohtar“ nadlegovat gg. župnikov, kterih se inače rad ogiblje, išče in išče . . . no joj! v nobenih krstnih knjigah ni bilo najti pokojnega bogatina, zato je masten „tringlet“ po Muri splaval in tako bo se moralo po želarskem še dalje „fretati“. Za zdaj samo toliko, drugoč kaj več.

Iz Maribora. (Kazina, okrajni zastop.) Ko so mariborski Slovenci osnovali svojo Čitalnico, so nekateri nemški mestjani hudo godrnjali, z „dumme Windische“ pometali in slovensko društvo imenovali „palea-riba-verein“. Eden nemčur je bil tako srdit, da je celó svojo ščene krstil: Čitalnica. Toda slovenska Čitalnica se ni dala motiti, obstaja še naprej in služi narodnjakom kot središče. Temu nasproti so Nemci osnovali poseben „Kasino-verein“ in na delnice postavili veliko hišo in jo združili z gledališčem ali teatrom. Mnogo let je ta palača bila pravi ponos Nemcem, češ, da ubogi Slovenec kaj enakega ne zmore. No Slovenci smo tiho djali in prav smo imeli. Nemška kazina in njeni „verein“ se je zdelal sam. Prišel je na kant tako, da je pri mariborskem mestnem zastopu 6000 fl. miloščine poprosil, a ni je izprosil. Razun Badla, Leyrerja in Albensberga so prošnjo vsi odbili. G. Bitterl je rekel, da imajo ljubljanska, graška in mariborska branilnica na kazini vkupljenih 65.261 fl., da je 5000 fl. obresti in 800 fl. dače (ahá, tak' te ali ti izbrani Nemci plačujete dače?) dolžnih in torej ni več pomagati. Baron Ferdinand Rast je sicer toževal, da bi bilo „nečastno“ če bi se kazini ne priskočilo na pomoč. Ali ta beseda je Šmidererja, Piksa itd. britko dregnola. Nastal je kud šunder. Baron Rast je že govoril o „polnischer Landtag“. Ali nič mu ni pomagalo. Marko, Girstmayer, baron Maks Rast, dr. Lorber, vsi so bili zoper poročstvo za 6000 fl. Slednji je rekel: „mesto ima $\frac{1}{2}$ milijona dolgov in 23% direktne srenjske doklade, mesto ne more pomagati, naj pomagajo bogati mestjani, kojih je dosti“. Kazino-verein je torej na suhem, hišo mu bodo prodali in kupila jo bo bržčas mariborska branilca. Tudi prav. — Okrajni zastop je pretečeni mesec zboroval pod predsedništvom znanega Seidla. Trgovec g. Kokošinek je hotel zarad velikih poslov izstopiti. Toda Seidl se mu je pogrozil, da mu bo naložil 100 fl. kazni. Seidl je pač vedno stari Seidl, čeravno ni več župan v Kamci. Potem je pa „paverskega kmeta“ Wretzelna po dolžnosti pohvalil, ker je ta Radvanjskej šoli pustil 1800 fl. katere je imel od nje tirjati. Sicer pa se Wretzl lahko tolaži z srebrnim križcem, katerega je dobil in z veseljem, da je v imenovanj šoli pri slovenskih učencih vse lepo „deutsch“. Zanimivo je bilo, kar se je povedalo o št. Jaboski cesti. To okrajno cesto začeli so delati l. 1870. in jo samo do polovice zgotovili, od Fiedlerja do Hudeca, in je stala že 24.000 fl. Iz deželne kase dobilo se je 12.000 fl. drugo so plačale srenje in okraj. Kako se bo steza do Cmureka nadaljevala, to še ni dognano med mariborskim in cmureškim okrajnim zastopom, potrebnih pa bo še kakih 20.000 fl. (Dalje prihodnjič.)

Iz Koroškega. (Razne novosti.) V Celovcu se več časa imeli hercegovinskega vstaša Petra Babiča zaprtega, kojega so v Dalmaciji prijeli, ko je mejo prestopil, da bi svojo strelno rano v

stegnu dal zaceliti. Sedaj so ga 9. t. m. izpustili in potuje nazaj v Hercegovino zdrav in vesel, da so njegovi „bratje“ Črnogorci in Rusi Turčina do cela pretepli. Mož ne zna ne pisati ne brati, govori samo srbski, je pa sploh prebrisán in pogumen mož. Palca na močni levi roki nima, Turki so mu ga v hudem boju odsekali; tudi so mu ubili 2 brata. Hvaležen je našemu cesarju, ki ga je dal z vsem dobro preskrbeti in rano izlečiti, pa tudi celovskim Slovencem, ki so ga radi obiskovali; imenuje jih „svoje brate Slavjane v Celoveu“. — Letos bodo v Celoveu začeli zidati novo šolsko poslopje. Liberalni „Kärntner Schulblatt“ pozdravlja to novico in pravi, da bo tako enkrat konec storjen šoli čč. sester ursularic in kos srednjega veka odpravljen. Človeče, ki je tako pisarilo, ni premislilo, da so ursularice 200 let celovskim deklicam šolski poduk in izrejo dajale zapstoj, nova šola pa davkeplačilec povsod globoko v mošnje sega! — V Dvoru pri Vrbi imajo tudi hudo šolsko prasko. Okrajni šolski svet v Belaku je namreč sklenil šolo pri fari v Dvoru razpustiti in daleč proč od cerkve v Vrbo prestaviti, kder hoče 3razredno učilnico osnovati. Ljudje se pa temu na vse kriplje branijo in so se pritožili pri dežel-nem šolskem svetu zoper tako početje proti volji farmanov. Ali bo pa tudi pritožba kaj pomagala, ali ne, to je se vé težko prerokovati. — Koroški okrajni glavarji so začeli močno postopati z župani vred proti divjim zakonom in so takim ljudem ostro ukazali, da se imajo raziti ali v sveti zakon stopiti. Vsled tega se je število ženitev močno pomnožilo v preteklem dolgem pustnem času! Bodo težko sami srečni zakoni!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Neizmerno resnobne novice prihajajo iz Dunaja, vse kaže, da se bližamo bržčas strahovitej vojski. Ministru Andrassy-ju so namreč magjarski poslanci v delegaciji dovolili 60 milijonov izposoditi, toda ne za zasedenje Bosnije, ampak če bo treba velikega boja. Magjari so torej za boj zoper Rusijo, da se tej izvije, kar si je v zadnji vojski priborila. Če še sedaj avstrijske delegacije enako odločijo, potem imamo pričakovati krvavo spomlad. Slovanski listi v Avstriji, če izvzamemo poljske, pišejo vsi zoper vojsko z Rusi in nasvetujejo samo, da vzamemo hitrej ko mogoče Bosnijo in Hercegovino. To je sedaj še lahko mogoče brez velikega krvi preli-vanja, morebiti celo z privoljenjem Rusije, ali v par tednih to ne bo več tako. Slišimo tudi, da se v Poli močno dela na to, da bi naše vojno brodovje brž bilo vse pripravljeno. Oklopnica „Tegethof“ dobi 14 grozno velikih kanonov Krup-povih. Tudi naša artilerija je z 1. marcem t. l. svojo prenovljenje zgotovila. V 3 letih je se prire-dilo 1400 Uhacijevih kanonov z železnimi „lafe-

tami“ ali vozi. Železnicam in parobrodskim druš-tvom se je naročilo, da imajo vojake, če se tele-grafično pozovejo, hitro in brezplačno sprejemati in prevažati; vožnina se bo poznej poravnala iz državne kase. Priprave za nagli udarec, če počí vojska, se povsod delajo. „N. W. Tagblatt“ že našteva vojna krdela, ki so za Bosnijo in Hercegovino odbrana. Vzela se bodo izmed vojakov graške, buda-peške, zagrebske, temešvarske, zadarske in tržaške generalne komande, in sicer so odmenjeni zdaj peš-polki: Airoldi, Scudier, nadvojvoda Jožef, Sach-sen-Meiningen, Carevič, princ Ludvik, Filipovič, Šokčević, Jelačić in 31. batalijon lovcev, skupaj 28 batalijonov pešcev. Izmed konjиков se ime-nujejo husarski polki: Fridrih Karl, kralj pruski, Lichtenstein in Clam-Gallas, pa ulanska polka Wall-moden in Franc I. skupaj 6 polkov in 36 ška-dronov. Artilerije odidejo v Bosnijo 4 baterijske divizije 13. kanonirskega polka z 48 kanoni, kojim se bode pridružila hribovska baterija in 9. in 4. kompanija 12. trdnjavskega artilerijskega batali-jona. Od ženijiskega oddelka je za Bosnijo od-ločena 8. rezervna kompanija 2. ženijiskega polka in 3 kompanije 5. pionirskega batalijona s po-trebnimi pripravami za mostove itd. Od zdravniš-kega krdela se jim pridružita 22. in 23. oddelek. Ta vojna, ki šteje zdaj okoli 18.000 mož, se bode deloma razpostavila ob Savi, deloma pa ob Uni in bode v Bosnijo marširala po poti proti Banji-luki. V Hercegovino pa odide 11 infanterijskih ba-talijonov 22., 32. in 69. peš polka. V 14. dneh se ta vojna lahko povikša na 60.000 mož, in se bode razdelila v dve vojni s 7 divizijami pešcev, 1 ko-njиков in 120 kanoni. Dunajski državni zbor se razgovarja o proračunu za l. 1878. ter so se liberalni nemški poslanci sami med seboj začeli trgati. Po-slanec Schönerer je rekel, da ta zbor druga ni, nego dijete (10 fl. na den) požiralna mašina. Pred-sednik je govornika pokregal. — Čehi so skle-noli, da ne pojdejo ne v državni pa ne v deželni zbor, dokler se sedanji volilni redi ne odpravijo in z pravičnimišimi zamenijo. — Deželni namestnik štajerski je po graškem in lavantinskem ordinarijatu veliko število tiskanega poduka: kako se obna-šati proti nevarnim ginam, razposlal za razdelitev. Toda poduk je samo nemšk tako, da ga Slovenci ne razumijo. Čudno, ali oficijelno nas Slovencev na Štajerskem več ni, ali vemo že vsi nemški, ali pa nimamo gin; drugače si tega raztolmačiti ne moremo lahko. — Za begunce iz Turškega smo do sedaj potrošili okoli 6 milijonov.

Vnanje države. Napovedani „kongres“ ali zbor evropskih ministrov se bo vršil v Berlinu; železni Bismark že razpošilja vabila. Ruski knez Gorčakov je zopet zdrav in pride na zbor. Angleži in bržčas tudi naš Andrassy si bodo prizadevali, kolikor mogoče zmanjšati uspehe ruskih zmag. Bis-mark z Italijani in Francozi pa bo z Rusom po-tegnil. — Novi papež Leon XIII. niso mogli biti očitno kronani v cerkvi sv. Petra, ker so grdi fraj-

maurerji orsinske bombe imeli pripravljene, da bi svečanost motili. Italijanski 2 ženi ob enem imajoči minister Crispi je odstopil z pajdaši vred; kralj je poklical Carolita za ministra, republikanskega garibaldinca. Na Francoskem se je veliko tisoč delavcev vzdignilo zoper svoje gospodarje in je tirjalo večo plačo. Vojaki so morali ljudi pomiriti. Angleži svetujejo, naj bi se cela Turčija razdelila, da bi vsak nekaj pograbil ne pa samo Rus. Ko so Turki to zvedeli, so se še bolj z Rusom zvezali in hočejo z rusko pomočjo ohraniti, kar jim je še ostalo.

Vojška je sicer končana, a gotovega miru še ni. Povsod se delajo strahovite vojne priprave, najbolj pa na Ruskem, Angleškem in Greškem. Tudi pobiti Turki se skušajo ukrepiti. Vojake iz Šumle, Silistrije in Varne hitro odpravljajo v Tesalijo, Epir, Kandijo, najbolj pa v Bosnijo in Hercegovino. Pri Bihaču delajo tabor za 40.000 mož, v Hercegovini pa pri Mostaru za 25.000 mož. To kaže, da se mislijo Turki upreti avstrijskej vojski, če bi ta hotla Bosnijo zasesti. V Epiru so vstase res že premagali, v Kandiji pa ž njimi premirje napravili. Srbi kupujejo novih pušek, rumunska vojna stoji od Severina do Piteštija in zadi za njo 9 novih divizij ruske vojne t. j. okoli 90.000 mož. Čudno je tudi to, da so Srbi poslali k italijanskemu kralja, naj pové, kaj namisli storiti, če Avstrija začne boj v Bosniji ali pa z Rusom. Nadalje močno osupnilo je Angleže, ko so iz svojega brodovja zapazili, kako ruski vojaki navvažajo velikanske šance od Carigrada kraj morja do Galipoli, ob enem pa izvedeli, da bo Rusija kmalu odposlala vseh 113.000 turških jetnikov z Osman-pašem vred v Carigrad, kder bodo zopet orožani. Avstrijska ladija „Sfinks“ je v Kavali 1500 Čerkesov naložila, da bi jih prepeljala v Azijo. Čerkesi so pa ladijo brž zapalili, ljudi izropali in všli; 500 ljudi je se pa vtopilo. — Turški sultan je Reuf-pašo poslal z podpisanim pismom miru v Petrograd, kder bo tudi ruski car podpisal.

Smešničar 11. Ko še je kmetske ljudi tlaka in rabota stiskavala, je nek grajščak svoj god obhajal in povabil tudi župana na obed. Ta je več ljudi najel in jim naročil, naj se pri gradu pod okno postavijo in kedar bodo grajščaka slišali reči: Bog živi župana, naj vsi zakričijo: „žlahtnega gospoda tudi. Ali primeri se, da je služebnik veliko „flašo“ dobrega vina prinesel. Ko je hotel njo na mizo postaviti, mu padne iz rok in se razbije, grajščak pa jezen nedostojno zakolne: naj te, budalo, vrag vzame! Hlapci pod oknom pa zaslišijo glas grajščakov in na vsa usta zaupijejo: žlahtnega gospoda tudi, žlahtno gospo tudi, in jihovega „verbolterja“ tudi! Ignac Ilešič.

Razne stvari.

(Spremembe oo. frančiškanov v samostanu Nacaret.) O. Romvald Jereb je prestavljen za pomočnika v ljubljanski samostan, in mesto njega ne dobi Nacaret druge pomoči. Samostan je zgubil vrlega sodelavca.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg. Hirti 13 fl. (poprej že 50 fl.), — Balon 11 fl. (ustn. dpl.), — Košar Ivan 12 fl. (ustn. dpl.), — Plaskan 11 fl. (ustn. dpl.) — Fr. Klavžer 24 fl. (ust. dpl.). — Letnino so vplačali: Zmazek 2 fl., — Modic 1 fl., — Sparhakl 1 fl.

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Prestavljeni so čč. gg. kaplani: Iv. Vrabl k sv. Antonu v sl. gor. — Iv. Kramberger v Hoče I. — Juri Purgaj k sv. Kungoti na Pohorji. Kaplanija v Zrečah ostane začasno izpraznjena. — V pokoj stopita čč. gg. Mih. Graber, župnik pri sv. Urbanu pri Ptuj in Mih. Baumkirher namestnik pri sv. Jerneji v Radvanji. — V Pišecah je postal tamošnji kaplan J. Lempl provizor, kaplansko službo po opravljajo čč. oo. frančiškani v Brežicah. — Razpisane so fare: sv. Urbana pri Ptuj do 10. apr. — sv. Jerneja v Radvanji do 4. apr. — Pišeece do 13. aprila.

Dražbe III. 18. marca Marija Smolej v Šmariji; 20. marca Marija Heumajer v Mariboru 48.460 fl., Juri Velnar v Bebrovniku 1350 fl.; 21. marca Helena Forstnerič na Varnici 3415 fl., Franc Ivačič v Kozjem 1700 fl.; 22. marca Jožef Senekovič 5136 fl., Gregor Srnc 7932 fl. in 11.230 fl. Jernej Purgaj v Pobrežah 2179 fl., Karl Viltušnik 5948 fl., Johan Topler 1800 fl. vsi pri sodnji v Mariboru; Jernej Sušec v Koncijah, Jožef Kopušar v Ljubnem.

Loterijne številke:

V Trstu 9. marca 1878: 77, 29, 87, 24, 89.

V Lincu „ „ 80, 55, 11, 65, 21.

Prihodnje srečkanje: 23. marca 1878.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

1 Hl. = 1⁶⁸/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 1/2 funta.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	9	50	6	10	5	80	3	30	6	20	6	40	7	80
Ptuj	8	50	6	40	5	40	3	20	6	20	5	50	6	80
Ormuž	8	80	6	80	5	40	3	25	5	—	7	80	4	17
Gradec	9	35	6	12	6	34	3	50	6	13	6	30	6	50
Celovec	8	92	6	28	6	22	2	97	5	45	4	46	6	60
Ljubljana	9	59	6	50	6	10	3	41	6	83	7	3	6	83
Varaždtn	8	80	7	—	5	60	3	40	6	30	7	30	7	20
Zagreb	8	90	7	—	5	20	3	20	6	40	7	60	7	40
Dunaj	11	85	8	60	9	50	7	20	8	10	—	—	—	—
Pešt	11	35	7	80	8	85	6	80	7	42	5	—	—	—

Dobra sol.

Obče čislano privatno sol, ki je za 14% boljša od morske v Piranu, ter navadno sol v gručah več kakor nadomestuje, določila lepo posušeno in v žakljih trdno vloženo po najnižji ceni in svoje solne zaloge.

Rupert Jud
v Celju.

2-3

1-2

Naznanilo.

Pri podpisnem se dobijo vsake sorte jabelčna drevesa, najboljših plemen, vsako drevo velja 30—35 kr. na mojem domu.

Juri Mlakar,
posestnik v Razvanju pri Mariboru,
odlikovan z srebrno krono.

3-3

Dobra služba

se oddaje na štajerski deželni sadje- in vinorejski šoli pri Mariboru 1. aprila t. l. namreč služba gornika ali viničarja v „Burgwaldu“ z letno plačo 500 fl. prostim stanovanjem in kurijativjo. Prošniki morajo z spričevali dokazati svoje vednosti v sadje in vinorejstvu in gospodarstvu sploh kakor tudi svoje spretnost druge v omenjenih rečeh uriti. Prošnje se naj do 20. marca t. l. vložé pri podpisnem ravnateljstvu. Gornik sme oženjen biti. Znanje nemškega in slovenskega jezika je potrebno.

Maribor 8. febr. 1878.

Ravnateljstvo sadje- in vinorejske šole.

Sirovi loj
kupujeta vsaki čas po najvišji ceni

Karl Pamperl-ova sina,
Topilnica za loj, svečarija in mlarnica,
zaloga vžigalnih, svetilnih in maščobnih tvarin

v CELOVCI na Koroškem.

Tiskarnica družbe sv. Mohora v Celovcu je izdala in založila:

Ant. Mart. Slomška
ZBRANI SPISI.

Druga knjiga:

Basni, prilike in povesti.

Zbral in uredil M. Lendovšek, katehet v Ptuji.
Cena broš. iztis 1 gold. 20 kr.,
trdo vezan 1 " 30 "

Prva knjiga te zbirke: A. M. Slomškove Pesmi se tudi še dobiva, broširan iztis po 90 kr., trdo vezan 1 fl.

V založbi tiskarnice družbe sv. Mohora se še dobi:

Anton Janežičev
slovensko-nemški slovar.

Drugi popravljeni in pomnoženi natis.
Broširan fl. 2.20, trdo vezan fl. 2.50

Naročila sprejemajo vse bukvarnice. V Ljubljani Bamberg & Kleinmayr in M. Gerber. V Terstu F. H. Schimpff. V Gorici Wokulat. V Mariboru A. Ferline. V Celji J. Geiger. V Ptujem W. Blanke. V Radgoni J. Weitzinger. V Novem mestu C. Tandler. V Gradeu Leuschner & Lubensky in U. Moser.

Kdor pa znesek franco pošlje tiskarnici družbe sv. Mohora v Celovec (najceneje po nakaznici [Postanweisung]) dobi tudi knjigo franco poslano.

2-3

Priporočba.

Vljudno podpisani naznanja častitemu p. n. občinstvu, da je krčmo v g. Šramlovej hiši (Rathausplatz), kjer je tudi slov. čitalnica, prevzel, in se priporoča v obilno obiskovanje ter zagotavlja, da bode vedno z dobrimi jedili in zdravo pijačo postregel. Z osobitim spoštovanjem

Janez Nigl.

Kupčija z pohištvom
v Celju

v graški ulici — Grazergasse Nr. 75.

Podpisani priporočam p. n. občinstvu in čestitej duhovščini svojo veliko in dobro odbrano kupčijo z pohištvom, ki je ali poltirano, lakirano ali tudi prevlečeno. Imam dalje bogato zalogo salonskih in priročnih zreal, stolov, iz trstja ali slame spletenih, potem okenskih zagrinjal in preprog po najnižji ceni. Tudi zahajam na dom opravljat raznih tapecirarskih del, kar vse točno in po nizki ceni izvršujem; za zavitke le toliko računim, kolikor mene samega stanejo.

Karl Nell
tapecirar.

2-3